Voorwoord voorzitter

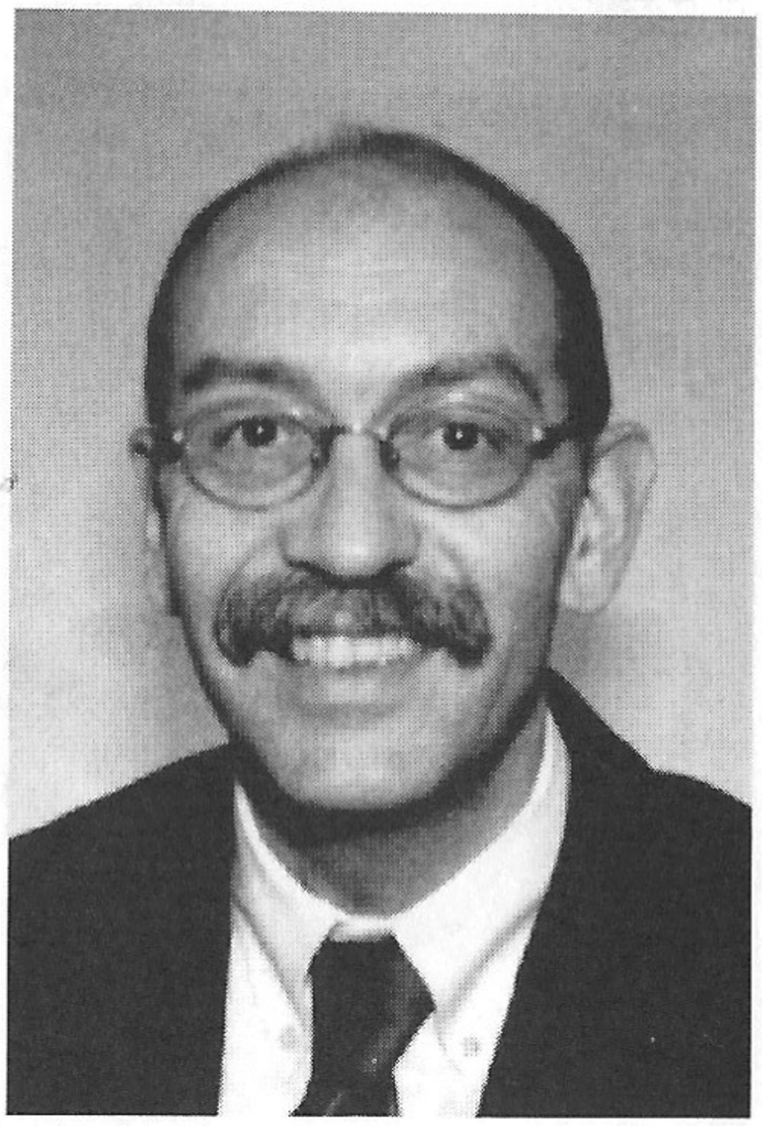

Bij haar 75 jarig bestaan mag de ruiterclub met gepaste trots terugzien op haar verleden. Uit de in schoonschrift geschreven statuten uit 1923 die we in een oud schoolschrift terugvonden spreekt dezelfde trots waarmee toen de boeren over hun zojuist opgerichte ruiterclub schreven.

In 75 jaar is er veel veranderd en de veranderingen in de maatschappij zijn natuurlijk ook aan de ruiterclub niet voorbij gegaan. Zo was in de beginperiode het paardrijden voorbehouden aan de mannen; zij brachten de sport mee uit de cavalerie waar zij geleerd hadden niet alleen met paarden te werken, maar ook om er mee te rijden. Nu zijn het vooral amazones die lid zijn van deze vereniging. Bij de oprichters van de ruiterclub vinden wij uitsluitend landbouwers, later waren het hun kinderen, die lang niet allemaal meer in de agrarische sector werkten, die het gezicht van de club bepaalden; en heden ten dagen heeft het merendeel van de ruiters en amazones geen agrarische achtergrond meer. Van de paarden die we berijden hoeft nog maar een enkeling bij hoge uitzondering op het land te werken. Waren de paarden aanvankelijk vooral voor het werk, thans zijn onze paarden uitsluitend voor de sport; het hele aanzien van het paard is in 75 jaar veranderd.

Ook het karakter van de vereniging is in 75 jaar veranderd; ging men aanvankelijk gezamenlijk, met paard en wagen erop uit om mee te doen aan afdelingsdressuur en patrouillespringen, nu gaat men individueel en is afdelingsdressuur op zijn retour, en patrouillespringen verdwenen. De ontwikkeling van de individuele dressuur gaat nog steeds door. Om onze, ook nu nog bloeiende, vereniging een goede toekomst te geven is het nodig het verenigingsleven te stimuleren en gezamenlijke activiteiten in de paardesport verder te ontwikkelen. Ook een accommodatie naar de eisen van de tijd, waarin getraind kan worden naar de eisen van de tijd, moet in de nabije toekomst tot stand gebracht worden. Als wij er in slagen ook nu met de tijd mee te gaan dan is onze 75 jarige club nog een lang leven beschoren en kunnen onze kinderen en kleinkinderen over nog eens 75 jaar onze geschiedenis opschrijven.

Pieter van Dreumel
voorzitter

Het Bestuur

V.l.n.r.: Wim Coopmans, Pieter van Dreumel, Mia Coenen, Emmy Korpel, Jeanette Craenmehr, José Coopmans, Jac. Teeuwen

Historie

Ruiterclub "De Pijts" Grubbenvorst

In maart 1925 besloten enkele jonge boeren te gaan paardrijden. Al spoedig kwam het idee een ruiterclub op te richten, en zo werd op een zondagmorgen in café Coenen Californië (Coenensnaadje) de ruiterclub opgericht, en alvast een reglement opgesteld.
De oprichters waren: Lei Bovee, Thies Cox, Duur Kurstjens, Thei Keysers, Jac Keysers, Sir Wilmer en Ruud Stappers. Piet Keysers werd 1e commandant, hij was reeds instructeur bij de cavalerie in het leger. De naam voor de nieuwe rijvereniging werd ruiterclub " De Pijts" (rijzweep).
De eerste jaren werd gereden voor ontspanning in de vrije tijd op zondagmorgen. Ritten te paard toen nog trekpaarden, die door de week het zware werk op de boerderij moesten verrichtten . Verdere aktiviteiten in clubver-

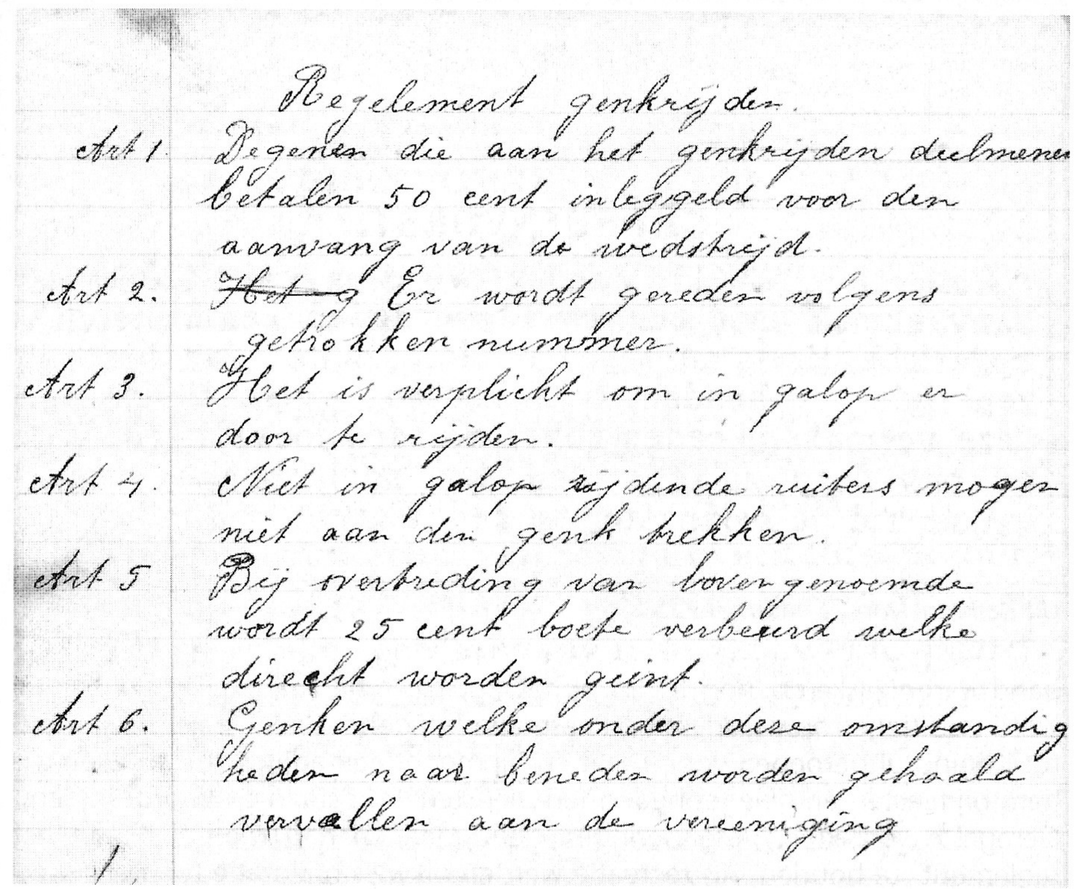

Regelement genkrijden.

Art 1. Degenen die aan het genkrijden deelnemen betalen 50 cent inleggeld voor den aanvang van de wedstrijd.

Art 2. ~~Het g~~ Er wordt gereden volgens getrokken nummer.

Art 3. Het is verplicht om in galop er door te rijden.

Art 4. Niet in galop rijdende ruiters mogen niet aan den genk trekken.

Art 5 Bij overtreding van bovengenoemde wordt 25 cent boete verbeurd welke direcht worden geint.

Art 6. Genken welke onder deze omstandigheden naar beneden worden gehaald vervallen aan de vereniging

Geschreven tekst uit 1e boekje van verslagen van de Pijts

25 maart 1925

GRUBBENVORST.

Ruiterclub. — J.l. Zondag werd in café Californie aanvankelijk met een twintigtal leden een ruiterclub opgericht. Besloten werd op Paaschmaandag het z.g. genkrijden te houden, waaraan nog verschillende andere vermakelijkheden zullen worden toegevoegd. Wij op ons dorp zulke spelen nog nooit hebben plaats gehad, zal de belangstelling gewis groot zijn.

Uit de krant van 25 maart 1925

band waren: jaskeren, ringsteken, appelhappen en genkrijden. Dit genkrijden werd traditiegetrouw jaarlijks op Paasmaandag gehouden. De winnaar werd tot Koning uitgeroepen voor 1 jaar en hij mocht een adjudant uitzoeken die hem bij feesten en gelegenheden ten diensten zou staan en voorop rijden. Geregeld werden er vergaderingen gehouden en had men zich aan het reglement te houden. Als recreatie werden dikwijls oriëntatie tochten, snertritten en cross-country gehouden.

GRUBBENVORST

Ruiterfeest. – Vanwege de pas opgerichte ruiterclub alhier hadden Paaschmaandag onder zeer groote belangstelling de aangekondigde volksspelen plaats. Te circa drie uur stelde de stoet zich aan het Marktplein op, voorafgegaan door de plaatselijke harmonie, gevolgd door een groot aantal uiterts te paard, waarbij vooral de ruiterclub van Sevenum een flink figuur sloeg. De beide genken waren spoedig verreden, waarna het ringsteken een aanvang nam, zoowel te paard als per fiets. Hiervoor bestond zeer veel animo. Het zakloopen deed velen schateren van 't lachen: en werd er dikwijls met de aarde kennis gemaakt. Ook aan de afdeling hardloopen werd flink meegedaan.

Uit de krant van 14 april 1925

Ook was het de taak om bij wereldlijke en kerkelijke gebeurtenissen met paarden te begeleiden. Ook bij huwelijk en jubileum van hun leden, werden deze met paarden en een mooie versierde koets afgehaald en naar gemeentehuis en kerk begeleid.

Gedurende de oorlog 40-45 waren er weinig aktiviteiten en kon de vereniging zich niet verder ontwikkelen. In het laatste oorlogsjaar werd mede door vordering van de paarden, het werken in de vereniging onmogelijk gemaakt. Vanaf 1946 verbleven enkele ruiters als militair in Nederlands Indië. Met hen werd steeds een briefwisseling onderhouden.
Bij de heroprichting 9 september 1945 (na de oorlog) kwamen de aktiviteiten weer langzaam op gang en waren er al spoedig 40 leden.
Met de invoer van Canadese paarden werden de trekpaarden hier en daar vervangen.
Einde vijftiger jaren deden de luxe paarden hun intrede en deze deden wat hun werkzaamheden betreft, niet onder voor hun koudbloedige soortgenoten. Bovendien waren ze uiterst geschikt voor de ruitersport.
Met veel ijver werd deelgenomen aan concoursen in de regio waaronder: harddraven, springen , dressuur , patrouillespringen en ging men ook over naar afdelingsdressuur met 4- en 8 tallen.

1950: 25-jarig jubileum "De Pijts"

Het prestige van de ruiters steeg onder deskundige leiding van instructeur Baltzer en hoofdinstructeur Van der Land, alsmede Jac Titulaer en Sjeng Hovens. Steeds meer successen werden behaald door onze ruiters en al spoedig werd ook deelgenomen door de amazones.
Om de kaspositie te versterken werd destijds een toneelclub opgericht en werden leden bereid gevonden gedurende 18 jaar diverse stukken te vertolken. Tot ver buiten Grubbenvorst was dit een groot succes.
Verschillende jaren werd ook rondgegaan met erelidmaatschapskaarten of werd een loterij gehouden.
Ook voor de aanschaf van een nieuw vaandel moest geld verzameld worden. De heer P. Titulaer stelde voor om 20 varkens te mesten, waarvan hij er zelf 15 kon plaatsen. Voor de overige 5 werd nog een stal gezocht. Na enige weken werden deze verkocht en bleef een batig saldo voor de kas van f 112.70. Nieuwe aanschaf van uniformen werd door de ruiters zelf bekostigd. De cap betaalde de verenigingskas.

In 1968 werd door de heren Piet Wijnen en Piërre Sillen een pony club opgericht, die na een aantal jaren zich mag verheugen in een bloeiende en succesvolle club van "De Pijts". In 1981 werd binnen deze vereniging de Recreatieclub opgericht, die door aktiviteiten en beoefening van de Men sport bekendheid kreeg in de omgeving.
Aan de jaarlijkse clubkampioenschappen met grote paarden, pony's en recreatiepaarden werd massaal deelgenomen. Gezien de mooie sportprestaties en onderlinge saamhorigheid mag dit evenement zich elk jaar weer verheugen op een grote publieke belangstelling.

Bij het 75-jarig jubileum van Ruiterclub "De Pijts" willen we dankbaar herdenken onze oprichters, bestuursleden en leden die altijd vrij konden maken voor de club die intussen is uitgegroeid tot een bloeiende en vooruitstrevende vereniging.
De grote wens van de gehele vereniging is het tot stand komen van een mooie overdekte manege, waar we al zo lang naar uitzien.

Reserve kampioen Achttal 1953

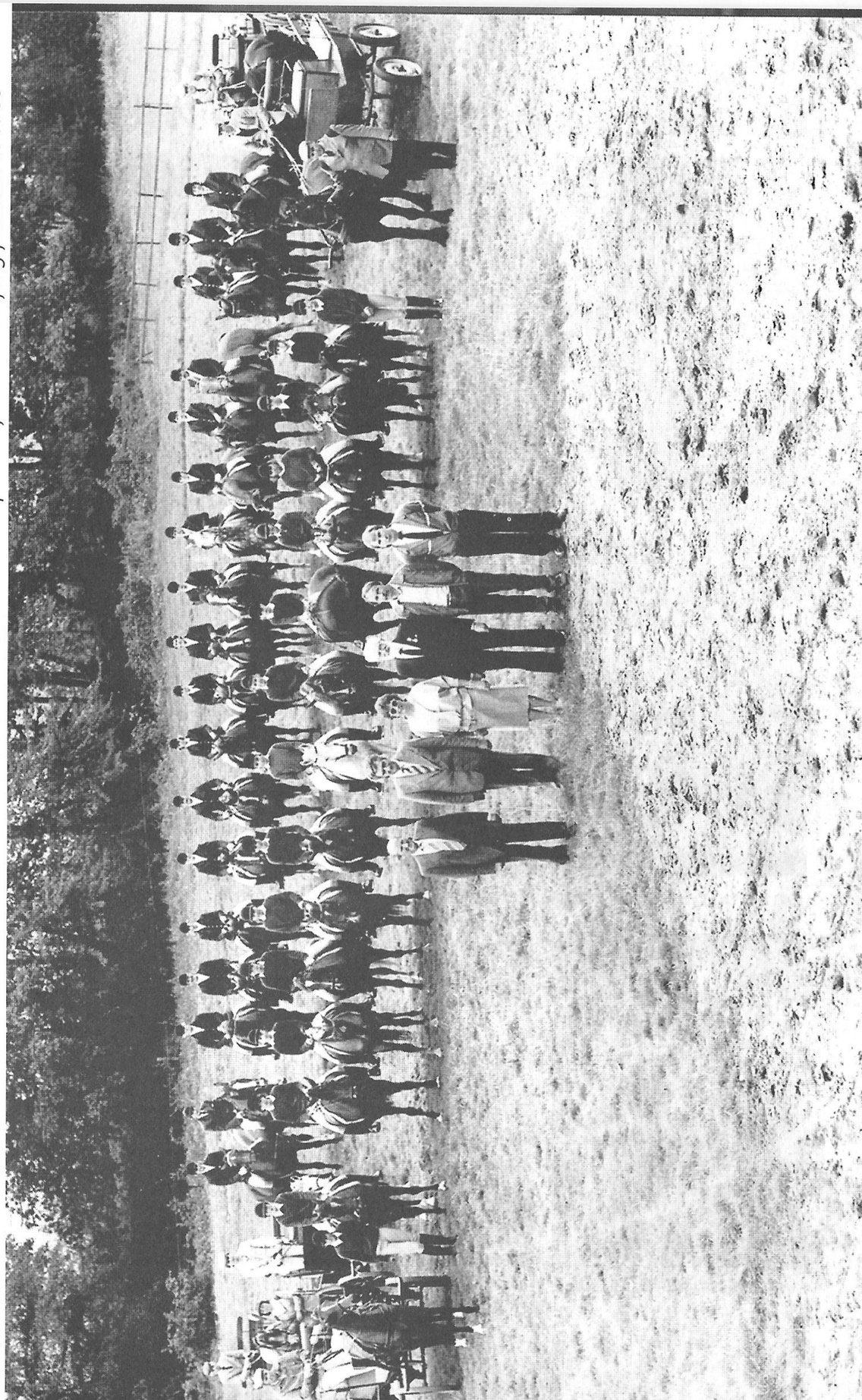

Groepsfoto tijdens het 60-jarig jubileum in 1985

De Oprichters

Lei Bovee

Ties Cox

Piet Keysers, tevens 1e commandant

Jac Keysers

Duur Kurstjens

Thei Keysers

Ruud Stappers

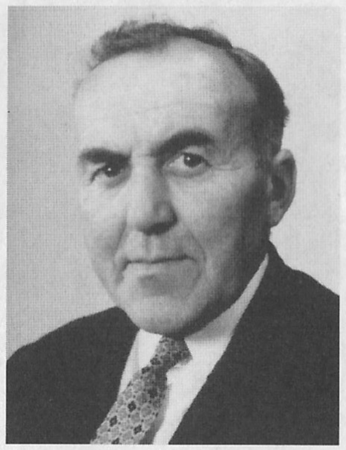
Sir Wilmer

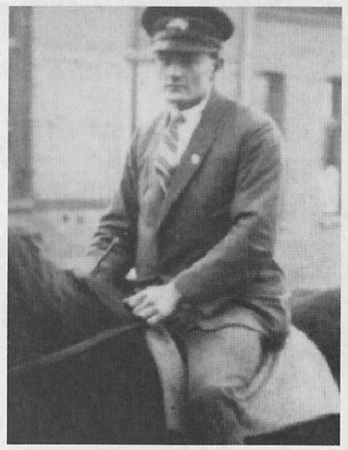
Sjeng Wijnen

De Bestuurders van De Pijts

Voorzitters

LEI BOVEE
1925-1927
Hij was oprichter, en werd in 1925 tot 1e voorzitter van de ruiterclub gekozen

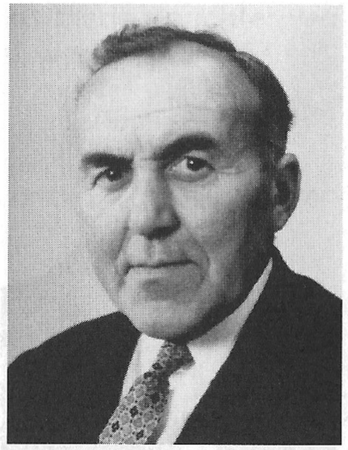

SIR WILMER
1927-1953
Oprichter, die gedurende de 27 jaar als voorzitter leiding gaf. Hij werd benoemd tot ere voorzitter en werd begiftigd met de zilveren medaille verbonden aan de orde van Oranje Nassau en ontving namens de NKB het zilveren bondsinsigne.

WIM SEEGERS
1953-1954
Veel werk werd in deze periode verzet als voorzitter, die ook gedurende 17 jaar secretaris is geweest.

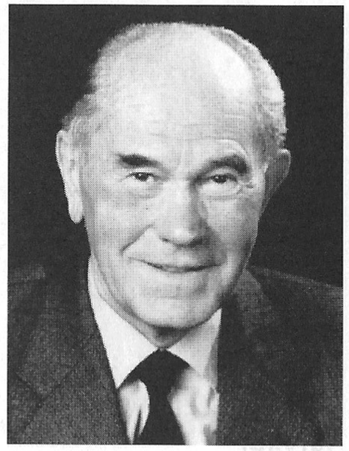

SJAEK TITULAER
1954-1960
Voorzitter en vele jaren commandant van onze vereniging. Bij zijn 50-jarig lidmaatschap ontving hij het zilveren bondsinsigne van de NKB en werd tot erelid benoemd.

PIET WIJNEN
1960-1980
Met veel kennis en inzet voor de ruitersport was hij gedurende 20 jaar voorzitter en 35 jaar lid van onze vereniging. Onder zijn voorzitterschap verrees de ponyclub.

JAC AERTS
1981-1988
40 jaar lid en 25 jaar bestuurslid van onze vereniging. Hij ontving het bondsinsigne van de NKB. Hij was commandant van de ponyclub.

PIËRRE SILLEN
waarnemend 1988-1990
54 jaar lid en 25 jaar bestuurslid van onze vereniging. Ook hij ontving de zilveren bondsinsigne van de NKB en was ook commandant van de ponyclub.

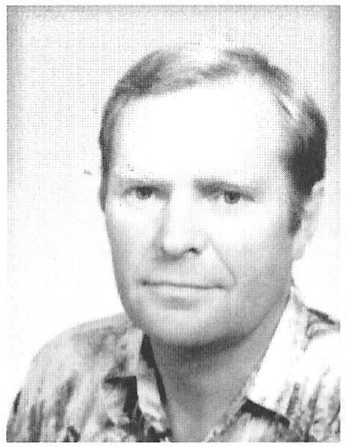

JAN COX
1990-1998
Voorzitter. Commandant van de ponyclub en lid van het stichtingsbestuur nieuwe manege.

COR RELOUW
1998-1999
Voorzitter, 16 jaar bestuurslid en vele jaren jurylid.

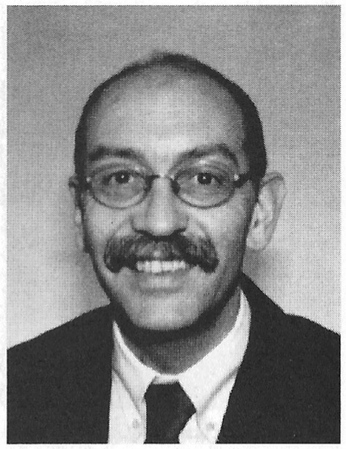

PIETER VAN DREUMEL
1999-heden

SECRETARISSEN

1936	Wim Seegers	1962	Harry Cox
1954	Cas Cuypers	1972	Theo van Hegelsom
1954	Piet Aerts	1976	Wim Coopmans
1956	Hay Theelen	1993	Wubke Lommen-Luiten
1958	Ben Rutten	1999	Jeanette Craenmehr-Camps

ERE LEDEN:

1 - 3- 1975
Burgemeester Steegmans reikt aan Sir Wilmer de zilveren medaille verbonden aan de orde van Oranje Nassau uit. Hij was mede oprichter van de ruiterclub. Na 27 jaar voorzitter te zijn geweest werd hij in 1953 erevoorzitter van ruiterclub "De Pijts".

April 1980
Sjaek Titulaer en Bert in 't Zandt 50 jaar lid. Zij ontvingen het zilveren bondsinsigne en werden ere lid van "De Pijts".

Juni 1980
Bert in 't Zandt kreeg wegens 50 jaar lidmaatschap en de vele verdiensten voor de vereniging door loco-burgemeester Laarakker de zilveren ere medaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau opgespeld.
Bert in 't Zandt is nu (2000) 70 jaar lid.

De voorzitter Piet Wijnen feliciteert Bert en Mien in 't Zandt, 23 juni 1980.

Piërre Sillen:	54 jaar lid 25 jaar bestuurslid bijna 2 jaar waarnemend voorzitter
Cas Leyser:	54 jaar lid 25 jaar bestuurslid
Hay Welles:	54 jaar lid
Sraar in 't Zandt	33 jaar lid en enkele jaren bestuurslid

Op de foto zit ik op het paard Sunny (een half bloed).
Het was een fel paard, dat in de jaren 50 vele eerste prijzen heeft gehaald met rennen en crossen.
Sunny werd ook gebruikt in de asperges waar hij flink te werk ging.
Hij kon verschillende kunstjes zoals op zijn achterbenen staan, en pootje geven.
Op de vraag: wil je nog iets hebben, knikte hij met zijn hoofd!
Hij is ± 20 jaar geworden.

Cas Leyser

1E INDOOR WEDSTRIJD LIMBURG

In 1965 bij de opening van de veiling in Grubbenvorst (CVV, nu veiling ZON) werd de eerste indoor wedstrijd springen gehouden.
Dit was een unieke gebeurtenis in de regio, men had zoiets nog nooit gezien.
Nederlandse topruiters en ook verschillende ruiters uit Duitsland lieten zien hoe mooi deze sport in een hal was.
Een week later hield de kring Venlo hier ook nog een wedstrijd. Het viel voor de paarden en ruiters niet mee om in zo'n grote hal een parcours goed af te leggen. De ruiters van "De Pijts" deden het hier zeer goed, maar die hadden, naar later bleek, stiekem geoefend. Vandaar dat ze met de eerste prijzen gingen strijken.

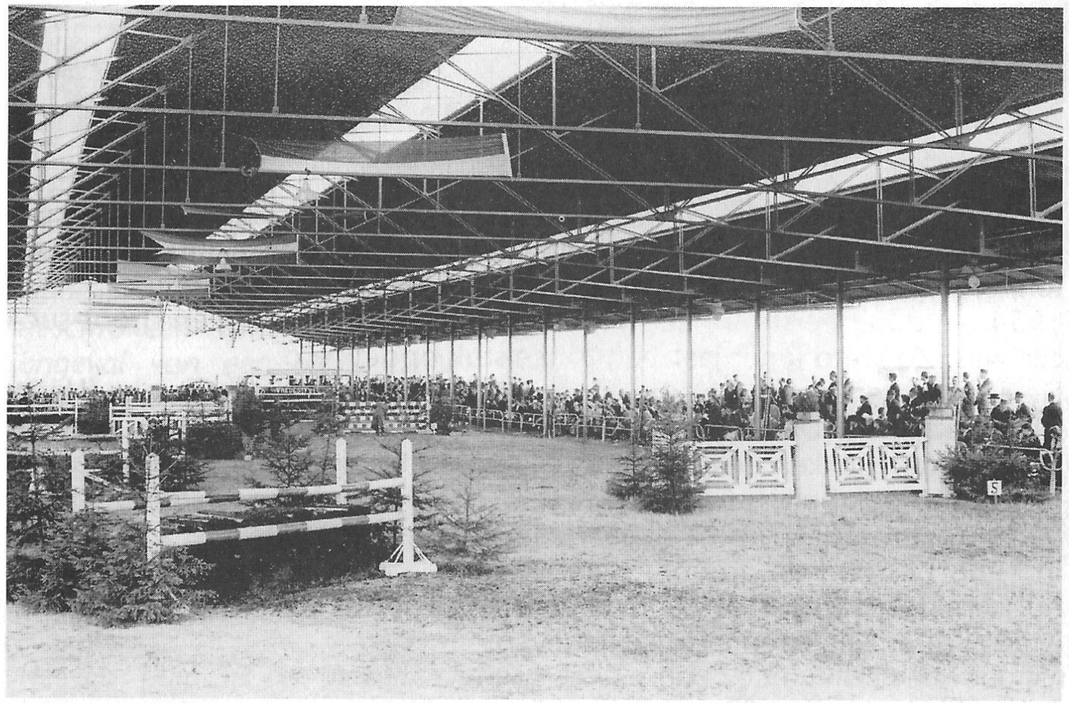

Concours Hippique tijdens de opening van de veiling.

Toneelclub

V.l.n.r.: Lies Hendrix, Piet Wijnen en Jan Gijsen

In 1953 werd onder voorzitterschap van de heer Sir Wilmer door enkele leden van de ruiterclub het voorstel gedaan om een toneelclub op te richten, om op die manier wat geld in het laatje te krijgen. In de winter 1953-1954 werd het eerste toneelstuk opgevoerd, wat meteen een groot succes was. Zo werd ieder jaar een toneelstuk opgevoerd.
De eerste jaren werd er gespeeld onder de regie van Harrie Jacobs (Harie van de kapper). Daarna nam Koos Timp uit Venlo de regie over. Dat de opgevoerde stukken een groot succes waren bleek wel uit het feit dat de toneelclub ook buiten Grubbenvorst vele malen gevraagd werd om daar op te treden. Zo kwam er elk jaar een leuk bedrag in de kas.
In 1968 bestond de groep 15 jaar. Maar toen de TV steeds meer in de huiskamers verscheen en de belangstelling voor het toneel minder werd, is de club enkele jaren later opgeheven.

Bekende klucht was: "Drie is teveel!"
Rolverdeling in dit toneelstuk was:

Gravezan, de advocaat	Pierre Sillen	Michel Link, aspirant dokter in de nat. Historie	Cas Leyser
Mary, zijn vrouw	Agnes Kurstjens	Dokter Droppie, arts	Leo van Rensen
Enny, hun dochter	Tiny Claasen	Lou de bokser, een collega van Driekes	Hay Theelen
Emiel, de huisknecht	Leo van Rensen	De burgemeester	Jan Hendrikx
Driekes, stoker van cv	Piet Wijnen	Bella, dochter van Driekes	
Oldenbroek, industrieel	Jan Hendrix	Jansje, het dienstmeisje	Toos Minten
Thea, zijn vrouw	Mia Coenders		
Fred, hun zoon	Leo Wijnen		
oma	Mia Bouten		

Als de dag van toen

Auto's zag je nog weinig op straat. Straatverlichting was er in Grubbenvorst en omgeving amper. Laat staan dat de ruiterclub bij het oude voetbalveld toen al verlichting had. Een clubhuis was er ook niet. Ik kan me nog goed herinneren dat Jan Hendrix me op zondagmorgen altijd kwam ophalen voordat we gingen paardrijden. Ik reed in die tijd een paard van Sjaak Aerts.

We schrijven 1963. Het jaar dat President Kennedy werd vermoord. Ik was al enkele jaren het enige vrouwelijk lid van de ruiterclub. Aanvankelijk zou er nog een ander meisje lid zijn geworden. Haar ouders vonden dat uiteindelijk niet goed. Ze waren erg geschrokken van een dodelijk ongeval van een amazone in Lottum en verboden hun dochter nog paard te rijden. Daar stond ik dan als enige amazone. Ondertussen ben ik, met tussenpozen van ongeveer 15 jaren, nog steeds lid van onze Ruiterclub "De Pijts".

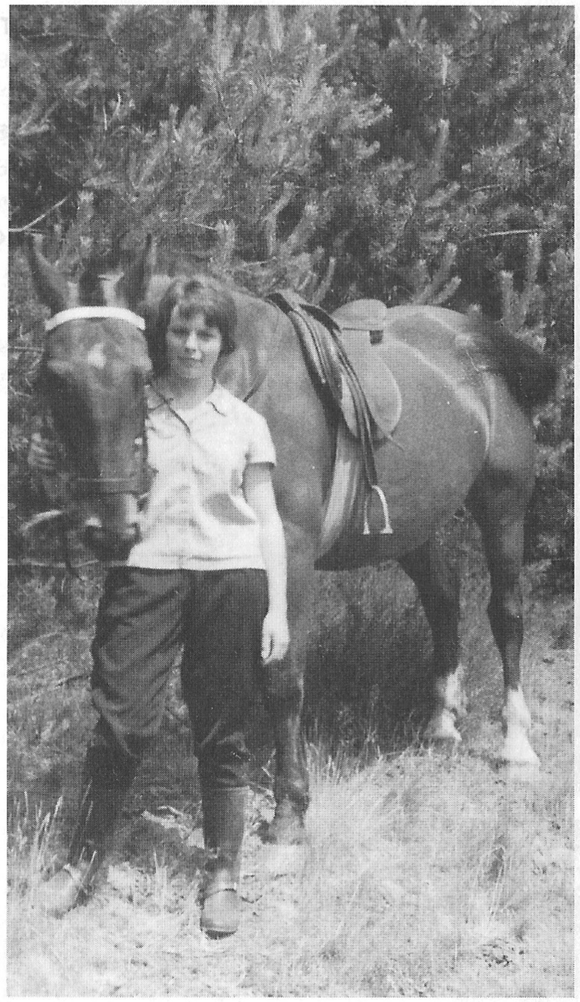

Grada Lenssen, de eerste amazone bij De Pijts. Hier met Max

Het was duidelijk dat de ruiterclubs in die tijd nog voornamelijk uit mannen bestonden. Met vrouwen hield men nog weinig rekening. Zo kwam het regelmatig voor dat er op een concours nog geen fatsoenlijke damestoiletten waren. Deze concoursen werden trouwens lang niet zo vaak georganiseerd als nu het geval is. Als er tijdens de zomermaanden vier concoursen waren, was het veel. Deze concoursen herinner ik mij als reuze gezellig, en waar de teamgeest bovenaan stond. Er was wel een biertent waar we na de wedstrijd onze dorst konden lessen.
Ik wens onze club een fijn jubileumjaar toe en succes voor de toekomst.

Grada Lenssen

Rouwkoets

In 1953 werd het voorstel gedaan voor de aanschaf van een rouwkoets. De voorzitter had geïnformeerd in Arcen waar ze er ook een in gebruik hadden. Deze werd steeds door dezelfde koetsier gereden. Er werd besloten om ook een rouwkoets aan te schaffen. Deze zou om beurten door een lid van de ruiterclub worden gereden. In overleg met het Groene Kruis zouden er circulaires worden rondgestuurd, om zo de Grubbenvorster gemeenschap op de hoogte te stellen van de gang van zaken. Enkele jaren heeft de ruiterclub bij begrafenissen de koets gereden.
Toen het later steeds moeilijker werd om een koetsier te vinden en men steeds meer gebruik ging maken van de rouwauto heeft men ze weer van de hand gedaan.

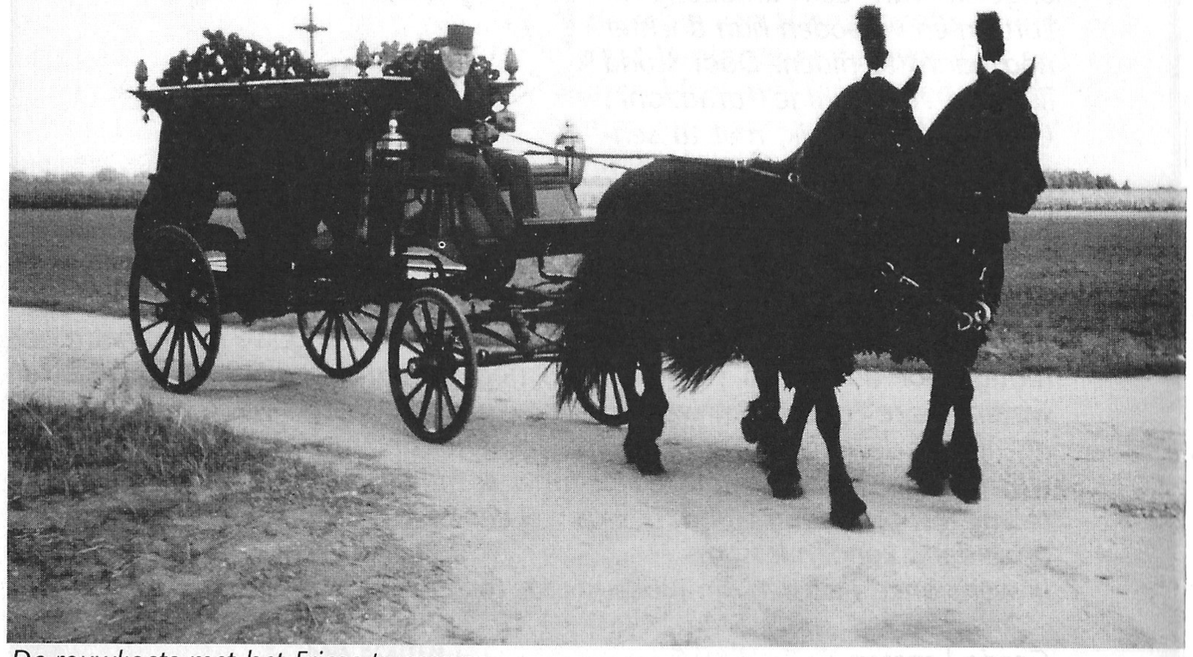

De rouwkoets met het Friese tweespan

Boerenbruiloft

Toen de carnavalsvereniging in 1953 kwam met het verzoek aan de ruiterclub om de boerenbruiloft te organiseren hoefde men daar niet al te lang over na te denken en ging men spoedig akkoord.
Het was de eerste keer dat de boerenbruiloft gehouden werd. Dus moest alles keurig geregeld worden. Lien en Hay Welles werden het eerste paar dat in de onecht verbonden werd.
De eerste jaren heeft de ruiterclub steeds de organisatie op zich genomen.
Later kregen ook steeds meer andere verenigingen belangstelling voor het houden van de boerenbruiloft.

Boerenbruiloft 1985:
Rechts: Koetsier Wim Seegers met in de koets Ine Sillen en Louis in 't Zandt die de presentatie verzorgden.
Onder: Boerenbruidspaar Marleen Jenniskens en Wim Coenen

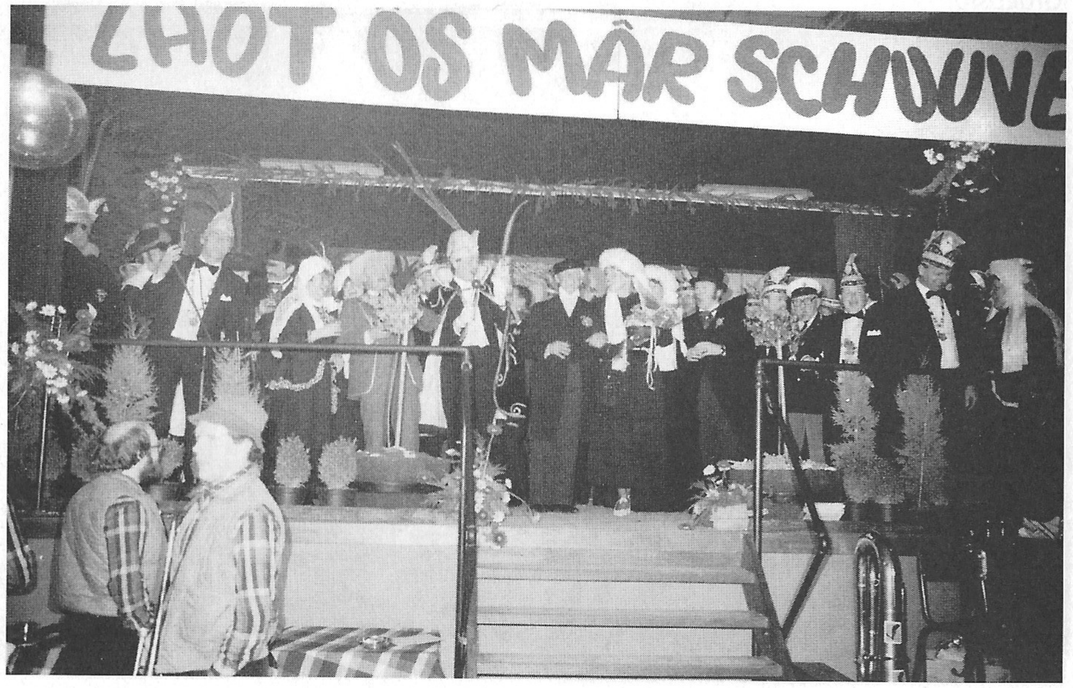

PONYCLUB

In 1968 werd door het bestuurslid Harry Berden als eerste het plan geopperd om een ponyclub op te richten. Het duurde daarna toch nog enkele maanden voor men tot oprichting kwam. Het probleem was om aan instructeurs te komen. Uiteindelijk werden de heren Piet Wijnen en Piërre Sillen bereid gevonden om het lesgeven op zich te nemen en richtten zij in oktober de ponyclub op.
Er werd begonnen met enkele pony's maar spoedig waren het er al meer. Het waren in het begin voornamelijk Shetlanders en Welschpony's . Naar gelang de ruitertjes meer rijervaring kregen kwamen er ook betere pony's en verdwenen de Shetlanders.
Zo kon men een jaar later aan concoursen deelnemen, waar in de loop der jaren veel prijzen en bekers werden gewonnen. Bij de Limburgse kampioenschappen namen altijd wel leden van "De Pijts"deel.
Met veel plezier werd ieder jaar in de grote vakantie deelgenomen aan de ponykampen, die door enkele bestuursleden en ouders werden verzorgd. Ook was de ponyclub ieder jaar present bij het inhalen van Sint Nicolaas en verkleed als Cowboy of Indiaan in de optochten met Gekke Maandag en Carnaval.
Later werden er ook clubkampioenschappen gehouden waar ook de grote paarden en diverse aanspanningen aan mee deden. Als grootste attractie was er een spectaculaire postkoetsoverval waar geld ontvreemd moest worden door een bende ruiters. Dit werd zo perfect nagespeeld, dat er nog lang over nagepraat werd.
In 1981 werd Annemie Aerts met haar pony Bobby afgevaardigd naar het E.K. in België.
Met een 6e plaats was zij de beste Nederlandse combinatie.
Met de komst van meer gediplomeerde instructeurs (instructrices) en nog betere pony's werd de rijkunst op een nog hoger pijl gebracht. En zo werden er vele kampioenschappen binnen gehaald. Zowel individueel als ook afdelingsdressuur.
Op dit moment is er weer voldoende aanwas bij de pony's en we hopen dat we het ledenaantal op dit niveau kunnen houden.

Veulens zoeken de moeder op na terugkomst van een buitenrit tijdens het kamp in Lomm

Groepsfoto van het kamp in Lomm

Een korte terugblik
op de actieve ruitersporttijd binnen ruiter- en ponyclub "De Pijts"

Annemie Aerts

In 1974 ben ik lid geworden van de ponyclub. Mijn ponytijd staat mij bij als een gezellige tijd: Les op de club op zondagmorgen, wanneer er goed geoefend was mocht men naar de "gevorderden" groep. Vaders die ponyruiters te fiets begeleidden naar de rijles toe. Later de controles door bestuursleden die ergens op de uitkijk gingen staan in de bossen; dat er "toch maar niet met de pony's gecrossed zou worden". Te voet naar de wedstrijden, later met de vrachtwagen.
Maar ook was mijn ponytijd een periode van heel veel oefenen met mijn pony Bobbie. Uiteraard aan heel veel wedstrijden meegedaan. Het hoogtepunt uit mijn ponycarrière was wel de deelname aan de internationale dressuurwedstrijden te Brussel in 1981. In dat jaar had ik meegedaan aan de selectiewedstijden voor de Europese kampioenschappen. Echter (mede?) door het stukgaan van de neusriem tijdens de laatste selectiewedstrijd mocht ik niet naar de Europese kampioenschappen. Wel mocht ik door mijn eindklassering naar Brussel toe. Op deze 3-daagse wedstrijd van 31-7-1981 tot en met 2-8-1981 behaalde ik een 6de, 6de en 10de plaats, waarmee ik toen de best geplaatste Nederlandse combinatie was.

Annemie Aerts met Bobby in een van de proeven in Brussel

Ook heb ik een aantal jaren met veel plezier rijles gegeven bij de ponyclub. De overgang van de pony naar het paard vond ik niet zo groot, wat mij wel opviel was dat alles veel individualistischer werd. Iedereen ging op eigen gelegenheid, met trailers, naar de wedstrijden toe. Men werd zelf meer volwassen en de sport werd ook op een meer volwassen manier uitgeoefend. Dit betekende overigens niet dat het minder "gezellig" werd, alleen nu op een andere manier (8-tal rijden voor geld voor de barbecue). Ook bij de paarden heb ik veel wedstrijden gereden, eerst zowel springen als dressuur. Later ben ik me specifiek gaan toeleggen op dressuur met onder meer een Limburgse titel in 1986 met Wejara in de klasse L2 als een van de hoogtepunten.
Het absolute dieptepunt daarentegen was het verlies van mijn grote metgezel door alle jaren heen, mijn vader Sjaak Aerts, in 1988. Op dat moment werd het besef duidelijk hoe belangrijk het is dat je direkte omgeving achter je staat in een sport als de ruitersport.

Els Janssen

Op de vraag, wat mij uit mijn tijd bij de ruiterclub is bijgebleven, hoef ik helemaal niet na te denken. Dat zijn zonder meer de zondagen van de pony concoursen.
Samen s'morgens vroeg vertrekken. De pony's allemaal op de veewagen. Het vervoer van de jeugd met auto's van de ouders, die bij toerbeurt hun taak hadden.
Op de zadelplaats werd elkaar geholpen en met het opzadelen en het voorlezen. In de loop van de morgen liepen alle ouders op de zadelplaats bij elkaar, om dan samen hun meegebracht brood en koffie te gebruiken.
Om ± 16.00 uur bekendmaking van de dressuur prijzen en daarna samen blij of teleurgesteld weer naar huis.
Altijd gezelligheid en samen een grote familie! Geweldig!

Mensport

Op 12 maart 1981 werd er binnen de ruiterclub een recreatieclub opgericht. De leeftijd voor de leden werd vastgesteld tussen de 17 en 80 jaar.

Het doel van deze club was:
- Het gezamenlijk houden van bosritten;
- Rijlessen;
- Oriëntatietochten;
- Het beoefenen van de mensport.

Deze club groeide in enkele jaren uit tot ± 40 leden en bruiste van aktiviteiten.
Zo werden er strandritten georganiseerd, bosritten, oriëntatietochten, clubkampioenschappen en dressuurlessen onder leiding van de heer Piërre Sillen. Hieruit ontstond ook een viertal Friezen , dat op concoursen hoog scoorde.

In augustus 1982 werd er gestart met een mencursus. Deze werd gegeven door de heer Van der Aalst uit Valkenswaard. Hieraan werd door 14

Vierspan Friezen van Jan Hendrix

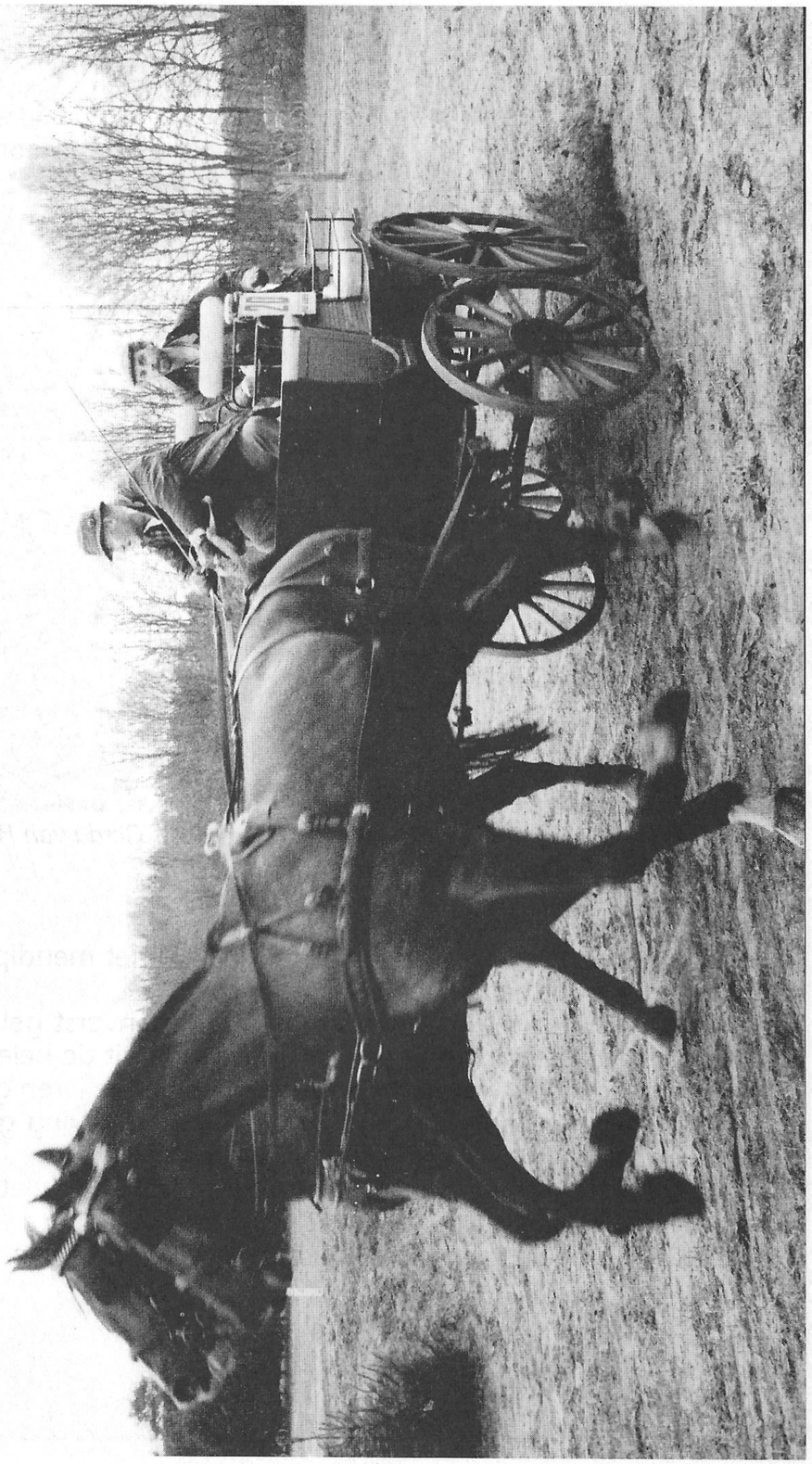

Jan Hendrix en Jan Seroo in actie tijdens een marathon in Grubbenvorst

Vier-tal Friezen v.l.n.r. Jan Hendrix, Anny van Hegelsom, Gerda van Hegelsom en Jan Seroo. Onder leiding van commandant Piërre Sillen

leden deelgenomen, iedereen kon in het najaar het mendiploma in ontvangst nemen voor het slagen voor deze cursus.
In 1985 werd de eerste menwedstrijd in Grubbenvorst gehouden, hieraan werd door 30 aanspanningen deelgenomen uit de hele regio.
Deze menwedstrijden werden 9 achter een volgende jaren gehouden, en groeide uit tot een happening die in de wijde omgeving grote bekendheid genoot.
Na deze 9 jaren was het door diverse omstandigheden niet meer mogelijk dit te organiseren.
Momenteel wordt de mensport nog door een 12-tal leden uitgeoefend.

STRANDRIT

Bij de vele activiteiten van de recreatieruiters was de jaarlijkse strandrit een van de hoogtepunten.

Met de vrachtwagen van de Firma Cuppen uit Horst werd dan koers naar zee gezet.
Zo werd ook op een zondagmorgen weer vroeg vertrokken. In Wassenaar aangekomen werden, na eerst koffie gedronken te hebben, de paarden opgezadeld en of aangespannen en werd aan de rit begonnen.
Nadat eerst de paarden aan het ruisende water moesten wennen gingen de meesten even later al een heel eind de zee in. Maar opeens kwam er een grote golfslag aan en een harde gil, en Anny Verhaegh lag met paard en al in het koude water. Alleen de cap bleef mooi over de golven drijven. Niemand had reserve kleren bij zich. Toen werd afgesproken dat iedereen een kledingstuk moest inleveren. Paardedekens moesten rondom Anny vastgehouden worden en enkele minuten later had zij weer droge kleren aan en kon de tocht worden voortgezet.

Over dit incident is nog lang nagepraat en gelachen.

Strandrit

Rit van 3000 km achter de rug

Op 23 juni 1974 vertrokken Jan Seroo en Wim Seegers (2 leden van ruiterclub "De Pijts") met hun paarden voor een grote vakantietocht naar het buitenland.
Het idee om deze avontuurlijke tocht te ondernemen werd enkele jaren geleden geboren.
Ze zegden hun baan op en klommen op 23 juni, na een afscheidsfeest met hun vrienden, op de viervoeters. Gepakt en gezakt verlieten zij Grubbenvorst. Ze hadden geen speciaal doel voor ogen. Dagelijks legden ze zo'n 20 tot 30 km af en vroegen dan bij een boerderij of manege om onderdak en stalling voor hun paarden.
Om de paarden niet te veel te belasten werd er om de vier dagen een rustdag gehouden.
De tocht ging door België, Luxemburg en Frankrijk. Problemen aan de grens hadden ze nooit.
Het avontuur dat ruim 420 dagen heeft geduurd is vrijwel vlekkeloos verlopen.
De belangstelling overal was steeds groot en de kinderen in de plaatsen waar ze doorkwamen wilden wel eens echte cowboys zien.
Soms logeerde het tweetal enkele weken bij een boer en hielpen daar dan mee op de boerderij om wat geld bij te verdienen.
Begin september 1975 keerden ze na een tocht van ± 3000 km in hun dorp Grubbenvorst en bij de vereniging terug.

Op de foto hiernaast Jan Seroo met Leon (links) en Wim Seegers met Siegfried (rechts)

ALS ER MAAR GEEN WATER IN VOORKWAM

Ook ondergetekende is gevraagd in een kort verhaal zijn ervaringen m.b.t. onze jubilerende ruiterclub aan het papier toe te vertrouwen. Wat moet je met zo'n vraag? Waar moet je het over hebben en wat is minder de moeite waard; als er zoveel is om over te schrijven en het verhaal ook niet te lang mag worden.
In elk geval weet ik dat ik vanaf het begin in 1968 lid werd van de pas opgerichte ponyclub . De eerste jaren oefenden we in clubverband elke zondagmorgen aan de Californischeweg. Hier werd ons met veel enthousiasme en inzet de eerste rijvaardigheidsbeginselen bijgebracht.
Een clubtenue hadden we nog niet toen we in de zomer van 1969 voor het eerst met ons 4-tal op concours mochten. Iedereen moest maar een wit overhemd aantrekken met daarop een zwarte stropdas. Begin jaren zeventig zijn we verhuisd naar het huidige ruiterterrein dat vanuit Heierhoeve nog een stuk verder lag. Toen gingen we met een groepje te voet naar de les. De pony's en paarden dienden uiteraard fit aan te komen bij aanvang van de rijles en naderhand netjes opgedroogd weer thuis op stal gezet te worden. Hierop controleerde men regelmatig en het betekende dat wij buiten de les twee keer drie kwartier onderweg waren; maar meestal werd er onderweg gezellig veel gekletst. Vele herinneringen zijn er aan de gymnastiekoefeningen te paard, de pony kampen, de clubkampioenschappen, de bosritten, het 's winters rijden in onze "binnenmaneges"(toen wel!) op Grubben en later Kaldenbroek; en niet te vergeten het samen naar een concours gaan. Meestal gingen de pony's en paarden met een vrachtauto die op enkele verzamelplaatsen stopte. Naar de omliggende plaatsen werd te voet gegaan. Ik ben nog steeds van mening dat de echte verenigingsgeest in die jaren het grootst was.
Op mijn 14e was ik te groot geworden voor mijn pony en werd er uitgekeken naar een betrouwbaar paard waarmee ik een beetje uit de voeten zou kunnen. Zo hadden we begin 1973 een 4- jarige bruine ruin op stal staan, Nero genaamd. Voor de dressuur was het niet het meest geschikte type, maar in het springparcours lag dit een slag anders.
De zeker niet meer dan gemiddeld begaafde ruiter hoefde alleen maar te zorgen dat ie bleef zitten en het paard de juiste weg wees. Aansporen naar een hindernis was nauwelijks nodig, van grotere zorg was het feit dat Nero wel eens van enthousiasme te hard ging lopen. Ging het ergens fout dan was het 9 van de 10 keer mijn eigen schuld.
Er was echter een probleem: de waterbak. Of het kwam dat ik nooit zo'n held in het zwembad geweest ben weet ik niet; maar als er "water" in het parcours zat kon ik het vergeten. Kwam deze barrière in zicht, dan was de voorwaartse drang eruit; drukte Nero zijn altijd iets naar links afgebogen staart plat tegen zijn achterste en was niet meer vooruit te branden. Buiten de wed-

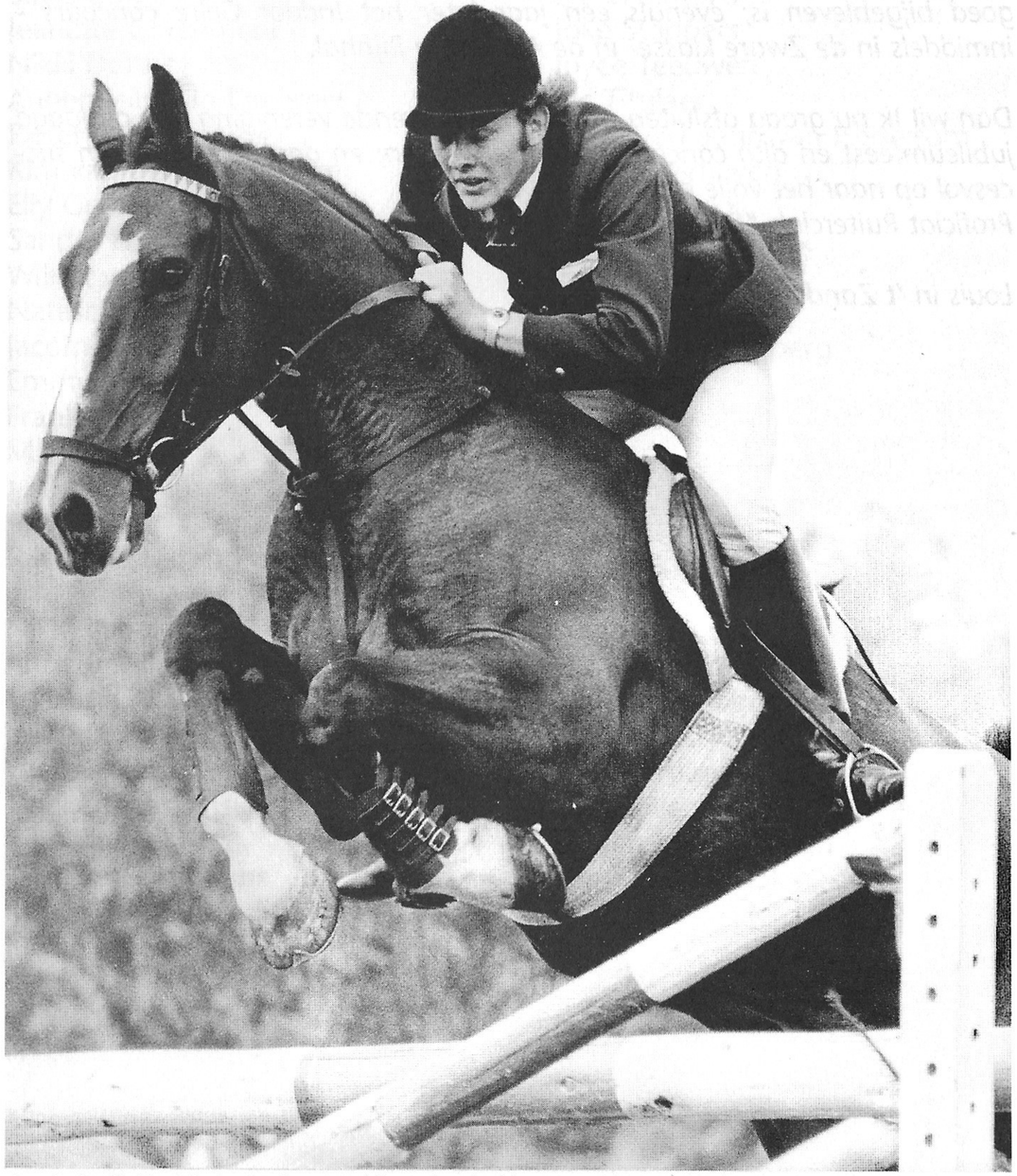

Louis in 't Zandt in actie met Nero in de klasse Zwaar

strijden was dit hetzelfde, maar waren we - met hulp van derden - er een keer over gesprongen, dan wilde hij nog wel 20 keer. Bij iedere vreemde waterbak begon dit liedje van voor af aan; en de berijder - die een aantal jaren tussen de toenmalige provinciale toppers mocht meedraaien - was helaas niet gekwalificeerd genoeg om hier enige verandering in aan te brengen. Gelukkig zat er lang niet overal een waterbak in het parcours zodat we toch vlot door de diverse springklassen gingen. Dat we hier op het 50-jarig jubileumconcours het springen Midden gewonnen hebben is een van de dingen die me goed bijgebleven is; evenals een jaar later het Indoor Gelre concours - inmiddels in de Zware klasse- in de Arnhemse Rijnhal.

Dan wil Ik nu graag afsluiten met onze jubilerende vereniging een geslaagd jubileumfeest en dito concoursen toe te wensen; en daarna sportief en succesvol op naar het volle eeuwfeest.
Proficiat Ruiterclub "De Pijts".

Louis in 't Zandt

Leden ruiterclub De Pijts

Rijdende leden grote paarden

Bianca Bexkens
Ralph Coenen
Helmie Cox
Silvie Cox
Jeanette Craenmehr
Nikki Donnee
Annemieke van Dreumel
Pieter van Dreumel
Kim van den Eerenbeemt
Elly Geurts-Sillen
Sandra Hanssen
Wilma van Hegelsom
Natascha Huys
Jacomien Kloosterman
Emmy Korpel
Frank Leyser
Marjo Leyser
Wubke Lommen-Luiten
Jenny Pouwels
Siena Rutten
Henri Simons
Joke Stappers
Joyce Teeuwen
Jac Titulaer
Anny Verhaegh-van Hegelsom
Debby Verheyen
Nicole Weckx
Angelie van Wylick
Tim Wijnands
Truus Coopmans
Christel Eykelenberg
Ans Steegh
Jan Seroo

Rijdende leden Pony's

Nikky Alberts
Annette Allaart
Suzanne Allaart
Jessie Berkeveld
Yvonne Besouw
Tineke Claassens
Inge Coenen
Janneke Coopmans
Robin van den Eerenbeemt
Juulke Goossens
Leida Janssen
Lidwien Rutten
Melanie Steegh
Milou Straten
Jikke Verhaegh
Lineke Verwey
Dorien Winkelmolen
Karin Winkelmolen

Steunende leden:

Mevr. Aerts-Nabben
Lei Baetsen
Toon Bexkens
Ine Boonen
Wim Coenen
Mia Coenen
Wim Coopmans
Jan Cox
Ger Driessen
Wiel Driessen
Gerty van den Eerenbeemt
Hans van den Eerenbeemt
Theo Geurts
Henk van den Homberg
Gerda Huys-van Hegelsom
Annie Jacobs-Swinkels
Joep Janssen
Els Janssen-Bongarts
Dorry Jenniskens
Jan Lenssen
Grada Lenssen-Kursten
Cas Leyser
Kay Meulenmeester-Janssen
Annemie Poels-Aerts
Cor Relouw
Fer van Rens
Jac Roeffen
Hans Rutten
Frans Seroo
Loes Seroo
Louis Simons
Jan Stappers
John Swinkels

Jac Teeuwen
Peter Steegh
Marleen Titulaer-Verbaarschot
Henk Verheyen
Peter Verheyen
Hay Welles
Hay Willems
Piet Zanders
Stefan Zanders
Mat in 't Zandt
Bert in 't Zandt
Sraar in 't Zandt
Louis in 't Zandt

Leden menclub:

Piet en Ine Boonen
Pieter en Hayke van Dreumel
Jan Hendrix
Gon Roeffen
Piërre Sillen
Frans Swinkels
Geert en Anny Verhaegh
Rie Roeffen-v.Wylick
Fer van Rens
Dorry Jenniskens
Toon Bexkens
Frans Seroo
Jac Teeuwen
Jan Lenssen
Tim Wijnands

Huidige bestuur bestaat uit:

Pieter van Dreumel	voorzitter
Jac Teeuwen	vice-voorzitter
Mia Coenen	secretaris
Jeanette Craenmehr-Camps	wedstrijdsecretaresse
Wim Coopmans	penningmeester
Emmy Korpel	bestuurslid
José Coopmans	bestuurslid

LIMBURGSE KAMPIOEN TITELS OUTDOOR

Landelijke ruiters

Afd. dressuur

1956	4-tal Midden
1966	4-tal Midden
1971	4-tal Licht
1972	4-tal Midden
1999	4-tal Midden

Ind. Dressuur

1986	LII	Annemie Aerts - Wejera
1987	LI	Monique Lenssen - Vinia (indoor)
1988	LI	Wim Coenen - Accapulco

Gecombineerde wedstrijd

1980	L	Elly Sillen - Biloma

LIMBURGSE KAMPIOEN TITELS OUTDOOR

Pony ruiters

Afd. dressuur

1988	4-tal	Licht BCDE
1990	4-tal	Licht AB
1994	8-tal	Licht CDE
1995	8-tal	Midden CDE
1996	8-tal	Zwaar CDE
1997	8-tal	Zwaar CDE
1998	4-tal	Licht CDE

Viertal Licht AB 1990 onder leiding van commandant Jan Cox

Ind. Dressuur

1976	C/LII	Godelief v. Liebergen - Djinn
1992	B/MI	Joke Stappers - Natascha
1993	B/MI	Inge Coenen - Smokey
1994	AB/LI	Judith Stappers - Natascha
1995	C/B	Judith Stappers - Rambo
1996	DE/B	Siena Rutten - Kamaika
	DE/L	Inge Coenen - Marco
1997	C/L	Robin v.d. Eerenbeemt - Keston S.
	DE/L	Siena Rutten - Kamaika
1999	E/B	Lidwien Rutten - Kamaika

Springen

1991	B/B	Joke Stappers - Sonja
1998	E/L	Inge Coenen - Joan

Samengestelde wedstrijd

1989	L	Debby Verheyen - Romeo
1990	Z	Debby Verheyen - Romeo

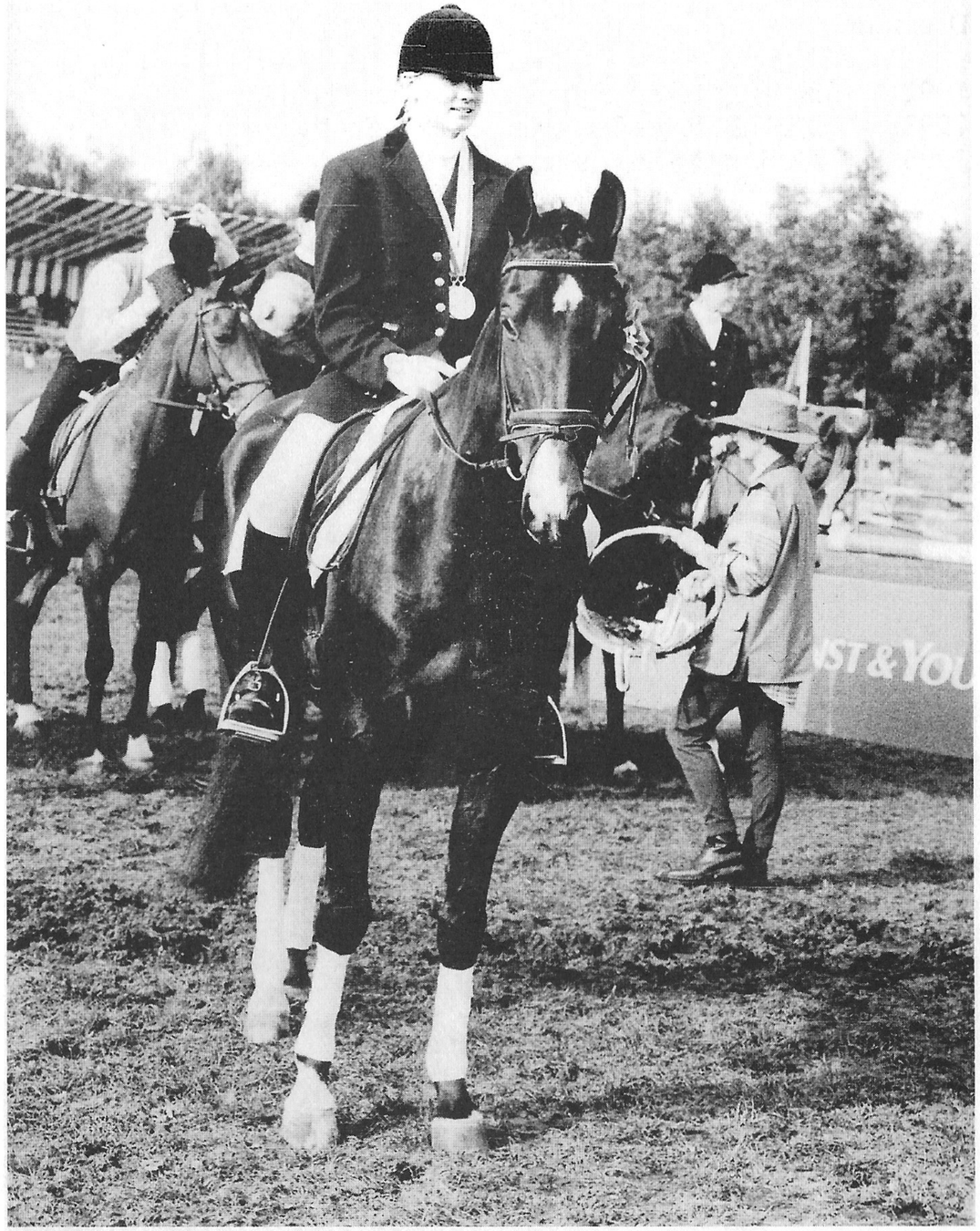

Inge Coenen met Joan. Kampioen klasse MI Wanroy

LIMBURGSE KAMPIOEN TITELS INDOOR

pony's

Dressuur

1992	B/LII	Joke Stappers - Natascha
1993	B/LII	Joyce Teeuwen - Keston Scotty
1995	AB/B	Mieke Titulaer - Sindy
	C/B	Joyce Teeuwen - Beekzicht's Quinto
	DE/LII	Loes Seroo - Racinda
1996	C/B	Judith Stappers - Rambo
	DE/MI	Loes Seroo - Racinda
1998	CDE/ZII	Joke Stappers - Boris
	DE/MI	Inge Coenen - Neandro
1999	DE/ZI	Inge Coenen - Neandro

Springen

1997	D/M	Inge Coenen - Brown Beauty

BEHAALDE KAMPIOEN TITELS NKB

pony's

1994	Achttal CDE	Licht

Individueel

1991	B/L	Joke Stappers - Natascha	dressuur
1994	DE/LI	Loes Seroo - Racinda	dressuur
1996	CB	Ralph Coenen - Rusty	dressuur
1997	DE/L	Inge Coenen - Neandro	dressuur
1998	DE/MI	Inge Coenen - Joan	dressuur
1999	DE/M	Inge Coenen - Joan	springen
1999	E/B	Lidwien Rutten - Kamaika	dressuur

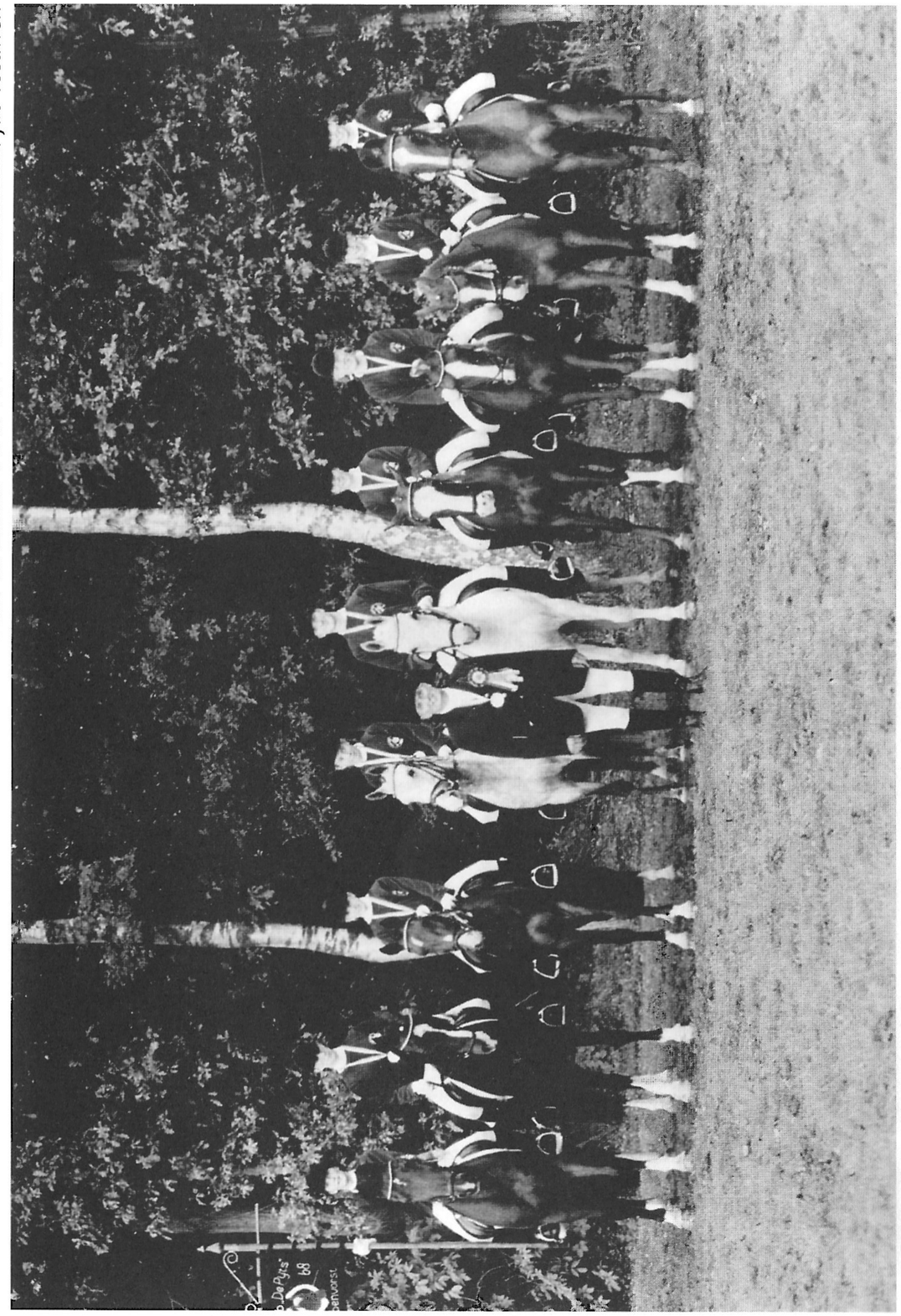

Acht-tal Zwaar DE in 1997 onder commandant Jac Teeuwen

Elly Sillen met Cennes Brin. Klasse Zwaar II

John Swinkels in actie met de pony Rudy

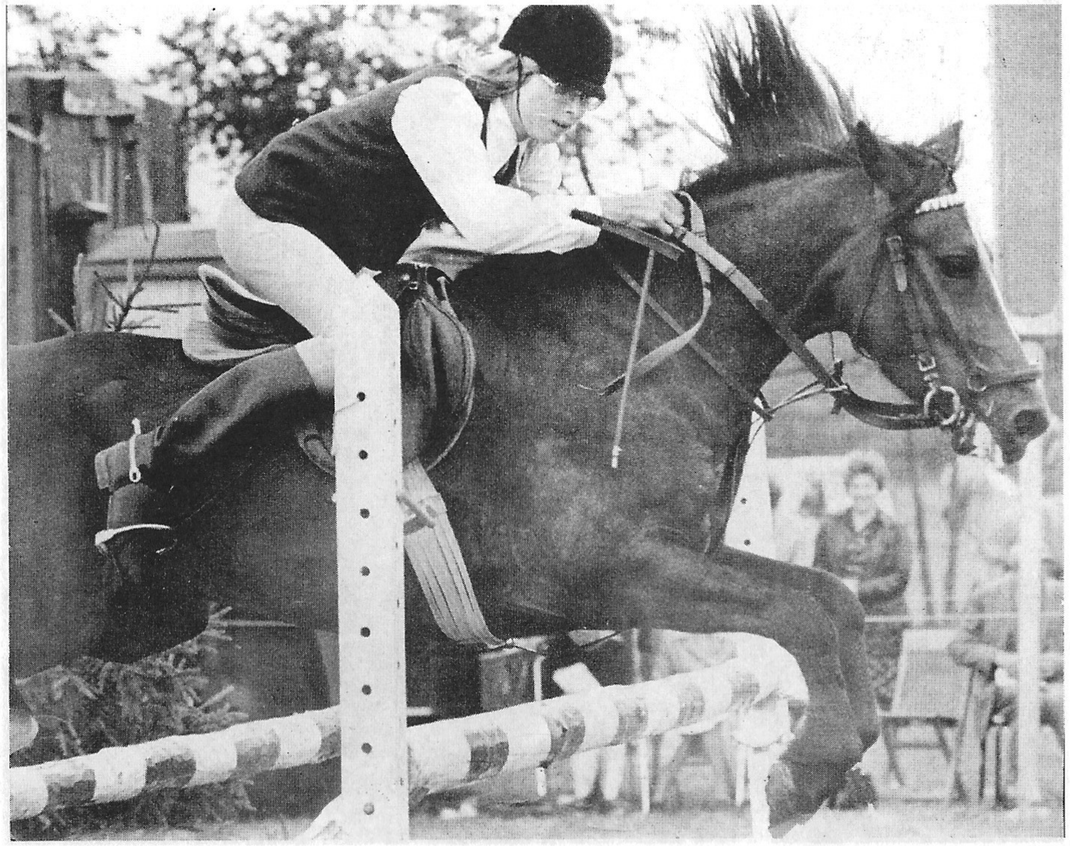

Leden uitgekomen in de klasse Zwaar

Landelijke Ruiters

Ind. Dressuur

1988	Annemie Aerts - Wejara
1988	Elly Sillen - Cennes Brin
1991	Wim Coenen - Accapulco
1992	Elly Sillen - Bonafide
1997	Jeanette Camps - Charmona
1997	Elly Sillen - Interfox

Springen

1949	Piërre in 't Zandt - Bobbie
1951	Piërre Sillen - Yvon
1951	Jan Cuypers - Lord
1976	Louis in 't Zandt - Nero
1980	Cor Relouw - Con Dios
1984	John Swinkels - Parel
1985	Wim Leyser - Tilanus
1998	Debby Verheyen - Jerveta

Pony ruiters

Ind. Dressuur

1979	Annemie Aerts -Bobbie
1995	Annemieke van Dreumel - Jolly
1997	Joke Stappers - Boris
	Marijn Driessen - Chondor
1999	Inge Coenen - Joan

Springen

1997	Inge Coenen - Brown Beauty
	Joke Stappers - Boris
1998	Inge Coenen - Neandro
	Ralph Coenen - Katja
1999	Ralph Coenen - Azmiraff
1999	Inge Coenen - Joan

Mennen, dressuurrijden en springen wordt er op de club gedaan,
daarom vieren wij dit jaar het 75-jarig bestaan.

In de unit is het altijd pluis,
Fer zorgt voor het drinken en stuurt iedereen op tijd naar huis.

Op kamp gaan was altijd dolle pret,
we hebben dan ook de bloemetjes buiten gezet.

Ontgroenen met paardepoep, ketchup en pindakaas,
het mocht voor iedereen maar 1 keer helaas!

Met de sinterklaasavond eerst lekker eten,
en daarna kwam sinterklaas, hij was ons niet vergeten.

Op de kampioenschappen werd er ook goed gereden,
er werd immers om de kampioensstrik gestreden.

Vooral met het achttal van Sjaak,
was het reuze vaak raak.

De vereniging bood dan een receptie aan,
waarin iedereen zich kon laten gaan.

We voerden dan ook een act op,
vooral pater Yoessef en zijn nonnen waren echt top.

Voor een spooktocht gingen we naar Tegelen,
voor de allerkleinsten moesten we wat anders regelen.

Iedereen weet dat spoken niet bestaan,
maar daar heeft menigeen het in de broek gedaan.

We hopen er bij de club nog een aantal jaren aan vast te plakken,
dus gaan we nu een lekker biertje pakken.

Ralph Coenen en Siena Rutten

Dagblad voor Noord-Limburg - Dinsdag 1 april 1975

onder de mensen

noordlimburgse kroniek door jo wijnen

Sjer

Smidse Sjer, een van de oprichters van de Grubbenvorster ruiterclub De Pijts, mag er gerust een beetje trots op zijn dat zijn naam ergens in het foto-archief van de een of andere Amerikaanse universiteit prijkt. Dat heeft hij dan te danken aan de tussenkomst van wethouder Sjraar Joosten en diens vriend Wiel van de Slager. Dat zit zo. Ongeveer acht jaar geleden waren bij de familie Joosten twee Amerikaanse studentes te gast in het kader van een internationale uitwisseling. Sjraar en zijn vriend werden met de taak belast de twee dames uit de nieuwe wereld een stukje van Europa te laten zien. Natuurlijk werd ook Parijs bezocht en daar stond, in de buurt van de Eifeltoren, een indrukwekkend standbeeld van een ruiter te paard. De Amerikaanse dames wilden natuurlijk weten wie deze ruiter was. De beide Grubbenvorstenaren, ook al niet kind aan huis in Parijs, stonden met de mond vol tanden. Zij kenden de krijgsman te paard ook niet en dus was goede raad duur. Maar Sjraar kreeg een idee, temeer omdat hij op dat ogenblik dacht aan de oprichter van de rijvereniging De Pijts.

Daarom liet hij de meisjes in zijn beste Engels weten: „Dit is 't beeld van Smidse Sjer, the Chief of the Horse Guard De Pijts." De dames maakten onmiddellijk een foto van de krijgsman en voegden daar goedgelovig de uitleg van Sjraar aan toe.

Tot slot:

Dat was 75 jaar ruiterclub "De Pijts". Er is natuurlijk veel meer gebeurd dan wij in dit boekje hebben neergezet. Mooie en minder mooie tijden. We hebben twee voorzitters, zeer bekwame voortrekkers, veel te vroeg moeten verliezen.

Er zijn in de loop der jaren veel successen geboekt. Vooral de pony's hebben in hun bijna 32 jarig bestaan vele prijzen en kampioen titels binnen gehaald.

Veel is er in die 75 jaar ook veranderd. Ging men in de jaren tot ± 1960 te voet naar de concoursen, nu gaan ze met vrachtwagens en paardentrailers.
Moesten de paarden die voor de sport gebruikt werden, vroeger 6 dagen per week op de boerderij werken, nu worden ze enkel gebruikt voor de sport en de fokkerij.

Er moest steeds naar een geschikt terrein gezocht worden om een concours te organiseren. Vele malen was dat bij "Het gebroken slot". De laatste 25 jaar worden de concoursen gehouden op de percelen van de heer Stassen, waar voor onze oprechte dank.

We hebben getracht u een beeld te geven van de afgelopen 75 jaar.

Colofon

Aan de samenstelling van dit boekje werkten mee:
Piërre Sillen
Jan Hendrix
Elly Geurts- Sillen

Met dank aan:

Jan Aarts	bewerking foto's
Dhr. Aarts (Tilburg)	statistische gegevens